



การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการ  
ของโรงเรียนวัดปรางค์ อำเภอบัว จังหวัดน่าน\*

AN ACADEMIC MANAGEMENT MODEL DEVELOPMENT  
OF WAT PRANG SCHOOL, PUA DISTRICT, NAN PROVINCE

พระสมุห์กฤษฎียากร วงษา\*, ฉัตรชัย ศิริกุลพันธ์

Phrasamu Krittiyakorn Wongsas\*, Chatchai Sirikulapan

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา, ประเทศไทย

Mahamakut Buddhist University Lanna Campus, Thailand

\*Corresponding author E-mail: Kittitykorn2021@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้วัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพและความต้องการของบุคลากรของโรงเรียนวัดปรางค์ 2) สร้างรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ 3) ทดลองใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการ 4) ประเมินผลรูปแบบการบริหารงานวิชาการ กลุ่มทดลองคือ ครูและนักเรียนโรงเรียนวัดปรางค์ จำนวน 35 รูป/คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบสอบถามดัชนีวัดความต้องการจำเป็น PNI 2) แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้วย Delphi Technique 3) แบบประเมินก่อนและหลังการใช้รูปแบบฯ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของครูและนักเรียน สถิติที่ใช้ Pair Sample t-test

ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการบริหารงานวิชาการ จากการศึกษาความต้องการค่าสูงสุดคือ ด้านเทคนิควิธีการสอนอย่างหลากหลายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพค่า (PNI)=0.645 แสดงว่าครูต้องการที่จะพัฒนาเทคนิควิธีการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียน

2. การสร้างรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วย Delphi Technique ผลการวิเคราะห์ค่า IQR = 0 ทุกข้อแสดงว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่เป็นฉันทามติและยืนยันว่ารูปแบบมีความถูกต้อง



3. ทดลองใช้รูปแบบ ครูจำนวน 16 คน และนักเรียนจำนวน 19 คน รวม 35 คน โดยมีการทดสอบก่อนและหลัง ผลการทดลองความคิดเห็นต่อรูปแบบในภาพรวมของครู ( $\bar{X}$ =4.74 p-value .01 ผลการทดลองประสิทธิภาพของรูปแบบในภาพรวมของนักเรียน ( $\bar{X}$ =3.58, p-value .01 แสดงว่ารูปแบบมีประสิทธิภาพสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ได้ มีนัยสำคัญทางสถิติที่.01

4. ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้บริหารครู อยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{X}$ =4.64) และความพึงพอใจของนักเรียนหลังการใช้รูปแบบอยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{X}$ =4.63)

**คำสำคัญ:** การพัฒนารูปแบบ, การบริหารงานวิชาการ, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพุทธศาสนา

## ABSTRACT

The objectives of this research were: 1) study the conditions and needs of personnel at Wat Prang School; 2) create an academic management model to improve academic achievement; 3) test the academic management model; and 4) evaluate the effectiveness of the academic management model. The experimental group consisted of 35 teachers and students from Wat Prang School. The research instruments included: 1) a Needs Assessment Index (PNI) questionnaire; 2) an expert opinion questionnaire using the Delphi Technique; 3) a pre- and post-implementation evaluation form for the model; and 4) a teacher and student satisfaction questionnaire. The statistical test used was a paired sample t-test.

### The research findings revealed:

1. Regarding the academic management conditions, the highest need identified was for diverse teaching techniques to develop students to their full potential (PNI = 0.645), indicating a desire among teachers to improve teaching techniques for student development.

2. Developing an academic management model to improve academic achievement using the Delphi Technique showed an IQR value of 0 for all items, indicating a consensus among experts. and confirmed that the model was correct.

3. The model was tested on 16 teachers and 19 students, totaling 35 people, with pre-and post-tests. The results of the experiment showed that the teachers' overall opinion of the model ( $\bar{X}$ =4.74), p-value .01, and the results of the experiment showed that the students' overall effectiveness of the model ( $\bar{X}$ =3.58), p-value .01, indicating that the model was effective and could improve academic achievement, with statistical significance at .01.





4. The evaluation results showed that the satisfaction of administrators and teachers was at the highest level ( $\bar{X}=4.64$ ), and the satisfaction of students after using the model was also at the highest level ( $\bar{X}=4.63$ ).

**Keywords:** Model development, Academic administration, Buddhist studies achievement

## บทนำ

ในโบราณราชประเพณี สถาบันพระพุทธศาสนามีบทบาทสำคัญในการจัดการศึกษาของชาติมาโดยตลอด ซึ่งคณะสงฆ์ได้ดำเนินการจัดการศึกษาพระปริยัติธรรมอันเป็นส่วนเฉพาะของการศึกษาของคณะสงฆ์ควบคู่กันไปกับการศึกษาวิชาสามัญดังนั้น เพื่อให้การจัดการศึกษาพระปริยัติธรรมได้รับการสนับสนุนส่งเสริมด้วยดีจากภาครัฐ และสามารถบริหารจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ ตอบสนองนโยบายการจัดการศึกษาของคณะสงฆ์และของชาติได้เป็นอย่างดี ในมาตรา 16 ให้วัดมีสิทธิจัดตั้งสถานศึกษาพระปริยัติธรรมได้ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด สถานศึกษาพระปริยัติธรรมที่วัดจัดตั้งขึ้นตามวรรคหนึ่ง ให้จัดการศึกษาตามวัตถุประสงค์ในมาตรา 5 และต้องคำนึงถึง 1) การให้การศึกษาวិชาการทางพระพุทธศาสนา เพื่อความเป็นเลิศที่เปี่ยมด้วยปัญญา พุทธธรรม 2) การส่งเสริมความรู้และความเข้าใจในคุณค่าแห่งหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา 3) การผลิตผู้เรียนให้มีคุณธรรมนำความรู้เป็นศาสนทายาทที่ดีของพระพุทธศาสนาสำนึกในความเป็นคนไทยมีความรักและผูกพันต่อท้องถิ่น 4) มาตรฐานการศึกษาของชาติและวิธีการดำเนินงานของการจัดการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ (พระราชบัญญัติการศึกษาพระปริยัติธรรม พ.ศ. 2562, 2562) รวมทั้งการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่ยากจนและขาดโอกาสทางการศึกษา เช่น โรงเรียนพระปริยัติธรรมที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมีสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติกำกับดูแล (ไพฑูรย์ สินลารัตน์ และคณะ, 2560)

โรงเรียนวัดปรังค์ ตำบลปัว อำเภอปัว จังหวัดน่าน เป็นโรงเรียนพระปริยัติธรรมที่ดำเนินการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่ด้อยโอกาส ทางการศึกษาและขาดแคลนทุนทรัพย์ให้มีโอกาสได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานเท่าเทียมกับนักเรียนในโรงเรียนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานอื่น ๆ แต่ในการจัดการศึกษาโรงเรียนพระปริยัติธรรม ขาดความพร้อมในทุกด้าน เช่น ด้านคุณภาพบุคลากรครูผู้สอนที่ไม่ครบชั้นสื่อการเรียนการสอนและงบประมาณที่ไม่เพียงพอต่อการบริหารสถานศึกษา ซึ่งส่งผลต่อการบริหารให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานที่สังกัดในหน่วยงานอื่น โดยเฉพาะผลจากการประเมินรายงานการประเมินตนเองของโรงเรียนวัดปรังค์ (SAR) ย้อนหลังสามปี ตั้งแต่ปีการศึกษา 2564-2566 จำนวน 3 เล่ม รายงานผลการประเมินภายนอก (สมศ.) ของโรงเรียนวัดปรังค์ ประจำปี 2566 และผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-net) และการทดสอบ (B-net) ของโรงเรียนวัดปรังค์ ปีการศึกษา 2563-2565 ที่ไม่บรรลุผลตามเป้าหมายที่ได้วางไว้ ที่จะยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้น



โดยเฉพาะวิชาพระพุทธศาสนา เนื่องจากโรงเรียนวัดปรังค์ ตำบลปัว อำเภอปัว จังหวัดน่าน เป็นโรงเรียนพระปริยัติธรรมดังนั้นผลการประเมิน B-net หรือ Buddhism National Educational Test คือการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพระพุทธศาสนา จึงเป็นเรื่องสำคัญที่ผลการสอบด้าน B-net จะต้องผ่านเกณฑ์ประเมินมาตรฐานที่จะสะท้อนความเป็นผู้ที่มีความรู้และมีคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพระพุทธศาสนาของโรงเรียนวัดปรังค์ หากไม่ดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าวจะเกิดความเสียหาย ความไม่น่าเชื่อถือด้านคุณธรรมและจริยธรรมต่อสังคมและชุมชนในด้านการสร้างผู้เรียนที่มีคุณธรรมจริยธรรมที่เหมาะสมกับเพศบรรพชิต

จากสภาพปัญหาและเหตุผลดังกล่าว จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพระพุทธศาสนา ด้วยการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนวัดปรังค์ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพระพุทธศาสนา

### วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการของบุคลากรของโรงเรียนวัดปรังค์ อำเภอปัว จังหวัดน่าน
2. เพื่อสร้างรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพระพุทธศาสนาของโรงเรียนวัดปรังค์ อำเภอปัว จังหวัดน่าน
3. เพื่อทดลองใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพระพุทธศาสนาของโรงเรียนวัดปรังค์ อำเภอปัว จังหวัดน่าน
4. เพื่อประเมินผลรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพระพุทธศาสนาของโรงเรียนวัดปรังค์ อำเภอปัว จังหวัดน่าน

### วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา R & D และการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) ดำเนินการทดลองแบบแผนการวิจัย One Group Pretest-posttest Design ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลงานวิจัยดังต่อไปนี้ ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาสภาพปัจจุบันปัญหาโดยใช้การศึกษาเอกสารและผลการประเมินตนเอง (SAR) โดยได้จัดทำแบบสอบถามความต้องการและจัดลำดับความต้องการในการพัฒนาโรงเรียนวัดปรังค์ อำเภอปัว จังหวัดน่าน โดยใช้สูตรดัชนีวัดความต้องการจำเป็น (PNI) Modified Priority Needs Index (สุมิล ว่องวานิช, 2550) ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความต้องการที่จะพัฒนาโรงเรียนในด้านต่าง ๆ โดยใช้แบบสอบถามสภาพปัญหาและความต้องการของคณะครูและบุคลากรของโรงเรียน จากนั้นนำเครื่องมือหาค่าความสอดคล้องของเนื้อหาส่งให้ผู้เชี่ยวชาญได้ตรวจสอบหาค่า IOC (พิศิษฐ์ ตัณทวนิช และพนา จินดาศรี, 2561) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยที่ยอมรับได้คือ ค่าเฉลี่ย 0.66-1.00 นำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยไปหาค่าความเชื่อมั่น ด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach,





Lee J., 1990) และยืนยันรูปแบบการบริหารงานวิชาการโรงเรียนวัดปรางค์ อำเภอบัว จังหวัดน่าน ด้วยเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) กระบวนการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟาย เป็นเทคนิคการทำนายที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมากในเกือบทุกวงการไม่ว่าด้านธุรกิจ การเมือง การทหาร เศรษฐกิจ การสาธารณสุข การศึกษา และงานวิจัยเพื่อรวบรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ และหาฉันทามติในเรื่องที่ยังไม่มีข้อมูลที่แท้จริง เป็นการระดมความคิดเห็น และการตัดสินใจของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญแบบไม่เปิดเผยรายชื่อ โดยมีการทำซ้ำ 2-3 รอบ ไม่ควรเกิน 4 รอบ (Von der Gracht, 2012) ซึ่งผู้เชี่ยวชาญนั้นจะเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและมีความเชี่ยวชาญเฉพาะ จึงมีความตรงสูง โดยไม่ทราบว่ามีใครบ้างที่มีส่วนออกความคิดเห็นมีการป้อนข้อมูลย้อนกลับแบบควบคุมกับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญหรือผู้แสดงความคิดเห็น โดยไม่มีการเผชิญหน้ากันโดยตรงของผู้แสดงความคิดเห็น รวมถึงมีการใช้เครื่องมือทางสถิติในวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ เหมือนกับการระดมสมองหรือการประชุมกลุ่มแบบอื่น ๆ เป็นการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญอย่างเป็นระบบ (Dalkey and Helmer, 1963) โดยกำหนดให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 21 ท่านตอบแบบสอบถาม 3 รอบ รอบที่ 1 เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด ซึ่งผู้เชี่ยวชาญมีคุณสมบัติ คือ 1) อาจารย์มหาวิทยาลัย 1 คน ผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 3 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิชาสังคมระดับชำนาญการพิเศษ จำนวน 3 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิชาสังคมและมีประสบการณ์สอน 5 ปีขึ้นไป จำนวน 14 คน รวม 21 คน เป็นผู้ตอบคำถาม โดยผู้วิจัยส่งแบบสอบถามคำถามปลายเปิดรอบที่ 1 ด้วยจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (Google Form) เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญได้ตอบกลับมาแล้วทำการวิเคราะห์เนื้อหา และจัดทำแบบสอบถามแบบ Rating Scale เพื่อสอบถามในรอบที่ 2 และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยสถิติ Medium (ค่ามัธยฐาน) IQR (Inter Quartiles) หากมีข้อคำถามที่ยังไม่เป็นฉันทามติ IQR (Inter Quartiles) .00- .50 จากผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด ผู้วิจัยจึงจะส่งแบบสอบถามไปในรอบที่ 3 สำหรับผู้เชี่ยวชาญที่มีความเห็นแตกต่างเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีความคิดเห็นแตกต่างได้แก้ไขคำตอบหรือยืนยันคำตอบ หากยืนยันคำตอบเดิมต้องแสดงเหตุผลในการยืนยันคำตอบของตนเอง และวิเคราะห์เพื่อยืนยันรูปแบบรวมทั้งดำเนินการทดลองรูปแบบการบริหารงานวิชาการ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพระพุทธศาสนาของโรงเรียนวัดปรางค์ อำเภอบัว จังหวัดน่าน วิเคราะห์ผลการทดลองเพื่อทดสอบประสิทธิภาพและสรุปผลการทดลองรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพระพุทธศาสนาของโรงเรียนวัดปรางค์ อำเภอบัว จังหวัดน่านด้วยสถิติ Paired-Sample T Test (Ferguson, G.A., 1976)

## ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพระพุทธศาสนาของโรงเรียนวัดปรางค์ อำเภอบัว จังหวัดน่าน ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยได้ตามวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้





1. การศึกษาสภาพปัจจุบันการบริหารงานวิชาการโรงเรียนวัดปรางค์ อำเภอบัว จังหวัดน่าน ความต้องการที่จะพัฒนาของบุคลากรอันดับที่ 1 คือการใช้รูปแบบเทคนิควิธีการสอนอย่างหลากหลาย เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ รองลงมาคือมีการและเปลี่ยนเรียนรู้วัฒนธรรมในการทำงาน ร่วมกันอยู่เสมอ มีการประเมินการใช้สื่อวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ ใช้สื่อวัฒนธรรมในการ จัดการเรียนรู้อย่างหลากหลายและเหมาะสม มีความรู้ความเข้าใจในการพัฒนานวัตกรรมและ นำมาใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ มีการสนับสนุนส่งเสริมการแลกเปลี่ยน เรียนรู้ด้านนวัตกรรมอย่างสม่ำเสมอ ทำการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ นำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามลำดับ

ดังนั้น จากการศึกษาความต้องการของครูและบุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียนวัดปรางค์ อำเภอบัว จังหวัดน่าน สิ่งที่ครูต้องการพัฒนาคือการบริหารงานวิชาการคือด้านใช้รูปแบบเทคนิค วิธีการสอนอย่างหลากหลายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพมีค่าคะแนนสูงสุด

2. การสร้างรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา พระพุทธศาสนาของโรงเรียนวัดปรางค์ อำเภอบัว จังหวัดน่าน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) ค่าสถิติวิเคราะห์ภาพรวมค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ IQR (Inter Quartile Range) มีค่าเท่ากับ 0 ทุกข้อ แสดงว่าผู้เชี่ยวชาญ มีความคิดเห็นที่เป็นฉันทามติ (Consensus) ในทุกข้อคำถามและยืนยันว่าโมเดลหรือ รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนวิชาพระพุทธศาสนาของโรงเรียนวัดปรางค์ อำเภอบัว จังหวัดน่าน มีความถูกต้อง ในด้านหลักการ แนวคิด ทฤษฎีสามารถนำไปใช้ในการทดลองได้

3. การทดลองประสิทธิภาพของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนวิชาพระพุทธศาสนาของโรงเรียนวัดปรางค์ อำเภอบัว จังหวัดน่าน โดยใช้แบบแผน การวิจัย One Group Pretest-posttest Design

3.1 ในภาพรวมคะแนนทดสอบความคิดเห็นของครูที่ประเมินรูปแบบมีสี่ด้าน 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตร 2) ด้านการบริหารนวัตกรรม 3) ด้านองค์ประกอบของชุมชนแห่งการ เรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC) 4) ด้านวงจรคุณภาพ PDCA ในภาพรวมคะแนนก่อนการทดลองอยู่ในระดับปานกลาง ( $\bar{X}$ =2.79, S.D.=1.83) ภาพรวมคะแนน ทดสอบหลังการทดลองอยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{X}$ =4.74, S.D.=0.42) ผลต่างของค่าเฉลี่ย  $t=13.383$ ,  $p\text{-value} .000$

3.2 ผลการทดสอบประสิทธิภาพของรูปแบบด้วยการสอบ B-net ก่อนการทดลอง อยู่ในระดับปานกลาง ( $\bar{X}$ =3.07, S.D.=0.70) ภาพรวมคะแนนทดสอบหลังการทดลองอยู่ในระดับ มาก ( $\bar{X}$ =3.76, S.D.=0.45) ผลต่างของค่าเฉลี่ย  $t=3.952$ ,  $p\text{-value} .000$  แสดงว่า หลังการใช้รูปแบบ การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพระพุทธศาสนาของโรงเรียนวัดปรางค์ อำเภอบัว จังหวัดน่าน มีค่าคะแนนสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01



4. ผลการประเมินความพึงพอใจ พบว่าหลังการทดลองใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพระพุทธศาสนาของโรงเรียนวัดปรางค์ อำเภอบัว จังหวัดน่าน ระดับความพึงพอใจของครูต่อการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพระพุทธศาสนาของโรงเรียนวัดปรางค์ อำเภอบัว จังหวัดน่านมีค่าคะแนน ( $\bar{X}$ =3.58, S.D.=0.48) อยู่ในระดับมากและการประเมินระดับความพึงพอใจของนักเรียน มีค่าคะแนน ( $\bar{X}$ =4.64, S.D.=0.48) อยู่ในระดับมากแสดงว่ารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพระพุทธศาสนาของโรงเรียนวัดปรางค์ อำเภอบัว จังหวัดน่าน มีประสิทธิภาพสามารถนำไปใช้ในการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนได้

### อภิปรายผล

จากการสรุปผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้น จึงขอนำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์การวิจัยดังต่อไปนี้

ข้อที่ 1 ปัญหาความต้องการที่จะพัฒนาของโรงเรียนวัดปรางค์ อำเภอบัว จังหวัดน่าน จะเห็นได้ว่าความต้องการที่จะพัฒนาของบุคลากรจากการศึกษาด้วยดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI) อันดับที่ 1 คือการใช้รูปแบบเทคนิควิธีการสอนอย่างหลากหลายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ รองลงมาคือมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้วัฒนธรรมในการทำงานร่วมกันอยู่เสมอ มีการประเมินการใช้สื่อวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ ใช้สื่อวัฒนธรรมในการจัดการเรียนรู้อย่างหลากหลายและเหมาะสม มีความรู้ความเข้าใจในการพัฒนานวัตกรรมและนำมาใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ มีการสนับสนุนส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านนวัตกรรมอย่างสม่ำเสมอ มีการทำการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่องนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จากผลการศึกษาสภาพจะเห็นว่า ความต้องการด้านการพัฒนาด้านการเรียนการสอนจะมีค่าคะแนนสูง และด้านการสร้างสื่อวัฒนธรรม จะมีค่าคะแนนรองลงมาจะเป็นการสร้างสื่อ และการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อศึกษาหาวิธีการแก้ปัญหาของผู้เรียนตรงกับหลักการของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่เป็นเครื่องมือสำหรับให้ครูรวมตัวกันเป็นชุมชน (Community) ทำหน้าที่เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงในระดับปฏิบัติการเรียนรู้ เป็นการปฏิรูปที่เกิดจากภายใน คือ ครูรวมกันดำเนินการเพื่อให้การปฏิบัติการเรียนรู้ ดำเนินคู่ขนานและเสริมแรงกัน ทั้งจากภายในและจากภายนอกสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทวีป วงศ์ชาติกุล ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพะเยา ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพอยู่ในระดับปานกลาง และความต้องการอยู่ในระดับมาก ส่วนสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกอยู่ในระดับปานกลาง และความต้องการ อยู่ในระดับมาก รูปแบบชุมชนแห่งการ





เรียนรู้มี 5 องค์ประกอบและความเป็นไปได้สูงสุดในระดับมากที่สุด ส่วนความถูกต้องและความเป็นไปได้ของคู่มือการใช้รูปแบบอยู่ในระดับมากที่สุด ผลการทดลองใช้รูปแบบก่อนการอบรมอยู่ในระดับมาก และหลังการอบรมอยู่ในระดับมากที่สุด ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบอยู่ในระดับมาก และความเป็น ประโยชน์ของรูปแบบอยู่ในระดับมากที่สุด (ทวีป วงศ์ชาลีกุล, 2566)

ข้อที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนนี้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ของการวิจัยเพื่อยืนยันรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพระพุทธศาสนาของโรงเรียนวัดปรังค์ อำเภอบัว จังหวัดน่าน ผลการวิจัยพบว่า จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technic) ค่าสถิติวิเคราะห์ภาพรวมค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ IQR (Inter Quartile Range) มีค่าเท่ากับ 0 ทุกข้อ แสดงว่าผู้เชี่ยวชาญ มีความคิดเห็นที่เป็นฉันทามติ (Consensus) และยืนยันว่ารูปแบบการบริหารงานวิชาการ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพระพุทธศาสนาของโรงเรียนวัดปรังค์ อำเภอบัว จังหวัดน่าน มีความถูกต้องในด้านหลักการ แนวคิด ทฤษฎีสามารถนำไปใช้ในการทดลองได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วีรวัฒน์ โนจา ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการด้านการจัดการเรียนการสอนโดยใช้หลักนวัตกรรม PLC ของโรงเรียนพระปริยัติธรรมพระชัยยะวงศาพัฒนา อำเภอลี้ จังหวัดลำพูน ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการบริหารวิชาการของโรงเรียนมีการส่งเสริมให้ครูและบุคลากรนำกระบวนการวิจัย มาใช้ในการพัฒนาผู้เรียน สร้างความร่วมมือ มีความเข้มแข็ง มีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน 2) ผลการสร้างรูปแบบการบริหารงานวิชาการด้านการจัดการเรียนการสอนได้รับการยืนยันจากผู้เชี่ยวชาญโดยการสนทนากลุ่ม มี 4 ขั้นตอน คือ Plan-Do-Check-Act และ SC-Model ประกอบด้วย การสนับสนุนและการเป็นผู้นำร่วมกัน การเรียนรู้ร่วมกันและการประยุกต์ใช้ความรู้ ใช้หลักนวัตกรรม PLC สร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 3) การทดลองรูปแบบการบริหารงานวิชาการด้านการจัดการเรียนการสอนโดยใช้หลักนวัตกรรม PLC ได้นำไปทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมายในการวิจัย ในการดำเนินกิจกรรมของฝ่ายบริหารงานวิชาการในช่วงเดือนกันยายน 2565 4) ผลการประเมินรูปแบบการบริหารงานวิชาการโดยใช้หลักนวัตกรรม PLC พบว่า ด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการทำงานร่วมกัน และด้านการสื่อสาร หลังใช้รูปแบบมีผลการเรียนสูงกว่าก่อนใช้รูปแบบและประเมินความพึงพอใจของครูโดยรวมอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด (วีรวัฒน์ โนจา, 2567)

ข้อที่ 3 นำรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพระพุทธศาสนาของโรงเรียนวัดปรังค์ อำเภอบัว จังหวัดน่าน มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน

1. ครูผู้สอนนำรูปแบบการบริหารงานวิชาการมาทดลองใช้ในการจัดการเรียนการสอนนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลการทดลองด้านประสิทธิภาพรูปแบบการบริหารงานวิชาการด้วยการวิเคราะห์ประสิทธิภาพก่อนการใช้และหลังการใช้รูปแบบครูมีความคิดเห็นคะแนนก่อนการใช้รูปแบบอยู่ในระดับปานกลาง หลังการใช้รูปแบบอยู่ในระดับมากที่สุด จากการทดลองใช้ความคิดเห็นก่อนการใช้รูปแบบของครู อยู่ในระดับ







ปานกลางแต่หลังการใช้รูปแบบอยู่ในระดับมากที่สุด และมีนัยสำคัญทางสถิติ ครูมีความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ อิสระ ดีครัน ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการส่งเสริมการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ของสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนพพระ-วualey-รวมไทย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า สภาพการส่งเสริมการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ของสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียน พพระ-วualey-รวมไทย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 พบว่าโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ปัญหาการส่งเสริมพบว่า มีปัญหาด้านวิสัยทัศน์ร่วมกันมากที่สุด รองลงมาคือด้านการเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ ด้านร่วมแรง ร่วมใจ และร่วมมือด้านชุมชนกัลยาณมิตร และด้านภาวะผู้นำตามลำดับแนวทางการส่งเสริม พบว่าด้านวิสัยทัศน์ร่วมกันคือผู้บริหารควรจัดให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์ด้านร่วมแรง ร่วมใจ และร่วมมือ คือผู้บริหารควรมีการสื่อสารและทำความเข้าใจกับครู และบุคลากรทางการศึกษา ด้านภาวะผู้นำ คือผู้บริหารควรจัดให้มีการส่งเสริมศักยภาพของครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามความรู้ความสามารถของแต่ละบุคคล ด้านชุมชนกัลยาณมิตร คือผู้บริหารควรจัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครูและบุคลากรทางการศึกษา และด้านการเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ คือผู้บริหารควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาเข้าร่วมประชุมอบรมสัมมนา และศึกษาดูงานเกี่ยวกับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (อิสระ ดีครัน, 2564)

2. นำรูปแบบการบริหารงานวิชาการมาทดลองใช้ในการจัดการเรียนการสอนในวิชาพระพุทธศาสนาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพื่อทดสอบประสิทธิภาพรูปแบบการบริหารงานวิชาการ โดยวัดจากผลการทดสอบ B-net ก่อนการสอบอยู่ในระดับปานกลาง หลังการสอบอยู่ในระดับมาก แสดงว่ารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพระพุทธศาสนาของโรงเรียนวัดปรางค์ มีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาผลการเรียนในวิชาพระพุทธศาสนาได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พนิดา มงคลนาม ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง โมเดลเชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติในการใช้แนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC) ในการพัฒนาครูของข้าราชการครู ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า โมเดลเชิงสาเหตุปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติในการใช้แนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ (PLC) ในการพัฒนาครู ของข้าราชการครูเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อทัศนคติต่อการใช้นโยบายชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ (PLC) ในการพัฒนาครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ได้แก่ ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการทำงาน ปัจจัยด้านบรรยากาศองค์กร และปัจจัยด้านความสุขในการทำงานตามลำดับ (พนิดา มงคลนาม, 2565)

ข้อที่ 4 ผลการทดลอง รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพระพุทธศาสนาของโรงเรียนวัดปรางค์ อำเภอปัว จังหวัดน่าน ด้านความพึงพอใจของผู้บริหารและครู ในการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพุทธศาสนาของโรงเรียนวัดปรางค์ อำเภอปัว จังหวัดน่าน ในภาพรวม ผู้บริหารและครู มีความพึงพอใจ



ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดสองข้อ ได้แก่ ด้านการบริหารงานวิชาการมีความสมบูรณ์ในเนื้อหาสาระถูกต้องตามหลักวิชาการ ด้านการบริหารงานวิชาการมีจุดเด่นน่าสนใจ ใช้ง่าย สะดวก ลงทุนน้อย ความพึงพอใจหลังใช้รูปแบบอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านการบริหารงานวิชาการมีความแปลกใหม่ ความพึงพอใจหลังใช้รูปแบบอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประภาศรี จุฑามี ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเครือข่ายการเรียนรู้เพื่อมุ่งสู่การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถม ศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า 1) ศึกษาสภาพการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียน พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านลำดับสูงสุด ได้แก่ วิสัยทัศน์หรือเป้าหมายร่วมอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ ทีมงานร่วมแรงร่วมใจ หรือร่วมมือร่วมพลังอยู่ในระดับมาก ชุมชนกัลยาณมิตรอยู่ในระดับมาก การสร้างบรรทัดฐานและค่านิยมร่วมกันอยู่ในระดับมาก ร่วมเป็นผู้นำอยู่ในระดับมาก การเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพอยู่ในระดับมาก และรายด้านลำดับต่ำสุด ได้แก่ โครงสร้างสนับสนุนชุมชนอยู่ในระดับมาก 2) การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเครือข่ายการเรียนรู้ พบว่าส่วนที่ 1 ขั้นเตรียมการเป็นข้อมูลพื้นฐานอธิบายถึงวัตถุประสงค์การเรียนรู้เนื้อหาสาระหรือกิจกรรมการเรียนรู้ประเภทเครือข่ายการเรียนรู้กำหนดไว้ 3 ประเภท คือ (1) ปัจเจกบุคคล (2) กลุ่มบุคคล และ (3) หน่วยงานหรือองค์กรกลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมเรียนรู้ส่วนที่ 2 ขั้นการบริหารจัดการเครือข่ายการเรียนรู้ประกอบด้วยการเรียนรู้ 5 ขั้น (1) ขั้นรวมคนรวมพลัง (2) ขั้นร่วมคิดร่วมวางแผน (3) ขั้นร่วมทำร่วมดำเนินการ (4) ขั้นร่วมสรุปเป็นบทเรียน และ (5) ขั้นร่วมรับผลการกระทำ 3) ศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการเครือข่ายการเรียนรู้ พบว่าโรงเรียนบ้านทับกระดาศ มีการวางแผนก่อนการทดลองใช้รูปแบบเพื่อเตรียมความพร้อมของโรงเรียน และโรงเรียนบ้านหนองปลากระดี ปฏิบัติกิจกรรมเป็นระบบเพราะคณะครูได้ศึกษาคู่มีการใช้รูปแบบมีการร่วมประชุม ระดมความคิด การจัดกิจกรรมได้รับการตอบรับที่ดีจากชุมชนผู้ปกครอง และเต็มใจให้ความร่วมมือ โดยเฉพาะกิจกรรมการนิเทศงานในส่วนของการแลกเปลี่ยนกันนิเทศผู้เรียนได้รับความรู้และสนใจ กิจกรรมการเรียนรู้เป็นอย่างดีและเปรียบเทียบสภาพการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพก่อนการ ทดลองใช้รูปแบบ พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และหลังการทดลองใช้รูปแบบ พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และประเมินรูปแบบ พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านลำดับ สูงสุดได้แก่ ด้านความถูกต้อง อยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ ด้านความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ด้านความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมาก และรายด้านลำดับต่ำสุด ได้แก่ ด้านความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก (ประภาศรี จุฑามี, 2565)

จากผลการทดลอง รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพระพุทธศาสนาของโรงเรียนวัดปรารงค์ อำเภอปัว จังหวัดน่าน ด้านความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในภาพรวมนักเรียน มีระดับความพึงพอใจในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดมี 2 ข้อ 1) นักเรียน



มีทักษะด้านความรู้ ทักษะกระบวนการและเจตคติที่ดีจากการจัดประสบการณ์เรียนรู้จากการจัดกิจกรรม PLC ของครูผู้สอนกลุ่มสาระสังคม ศาสนาและวัฒนธรรม 2) เด็กสามารถทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน ๆ ได้อย่างมีความสุข รองลงมาคือ 2 ด้านเช่นกันคือ 1) นักเรียนมีความสนใจร่วมกิจกรรมการจัดการเรียนรู้จากการจัดประชุมกลุ่ม PLC ของครูผู้สอนกลุ่มสาระสังคม ศาสนาและวัฒนธรรม 2) นักเรียนมีความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากการจัดประชุมกลุ่ม PLC ของครูผู้สอนกลุ่มสาระสังคม ศาสนาและวัฒนธรรม สรุปได้ว่า ความพึงพอใจของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนวัดปรังค์ อำเภอบัว จังหวัดน่าน ในภาพรวมหลังการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพระพุทธศาสนาอยู่ในระดับมากที่สุด ตอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 สอดคล้องกับงานวิจัยของ เจตนิพัทธ์ ยางกลาง ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนากิจกรรมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อส่งเสริมภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของครูผู้สอน โรงเรียนต้นแบบทูลุปลูกปัญญา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรม PLC ที่ส่งเสริมภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมครูผู้สอนมี 5 กิจกรรม ได้แก่ (1) กิจกรรมตั้งคำถามเชิงนวัตกรรม (Innovation Inquiry) (2) กิจกรรมทดลอง-สะท้อน (Prototype & Reflection) (3) กิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกัน (Collaborative Learning) (4) กิจกรรมเสริมวิสัยทัศน์และแรงบันดาลใจ (Vision & Inspiration) และ (5) กิจกรรมบันทึกและวัดพัฒนา (Track & Showcase) (เจตนิพัทธ์ ยางกลาง, 2568)

### องค์ความรู้ใหม่

รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพระพุทธศาสนาของโรงเรียนวัดปรังค์ อำเภอบัว จังหวัดน่าน ผู้บริหารมีการบริหารงานวิชาการด้วยการจัดกิจกรรม 1) การบริหารงานวิชาการด้านการจัดการเรียนรู้ 2) ร่วมกันในการแสวงหาข้อมูล ข่าวสาร สารสนเทศเกี่ยวกับหลักสูตร เพื่อการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา 3) การส่งเสริมให้ครูมีบทบาทในการจัดชุมชนแห่งการเรียนรู้ Professional Learning Community (PLC) 4) การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่และวงจรคุณภาพ (Deming, PDCA) สรุปได้ว่าองค์ความรู้จากการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพระพุทธศาสนาของโรงเรียนวัดปรังค์ มีประสิทธิภาพคือสามารถพัฒนาทักษะด้านการจัดการเรียนการสอนของครูให้มีประสิทธิภาพ มีสมรรถนะตามเป้าหมาย และผู้เรียนมีพัฒนาการบรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรสถานศึกษา





ภาพที่ 1 รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพระพุทธศาสนาของโรงเรียนวัดปรางค์ อำเภอบัว จังหวัดน่าน

## ข้อเสนอแนะ

### ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการศึกษาพบว่ารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพระพุทธศาสนาของโรงเรียนวัดปรางค์ อำเภอบัว จังหวัดน่าน สามารถนำไปปรับประยุกต์ใช้กับรายวิชาหรือสาระอื่นในโรงเรียนที่มีปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. ควรนำการศึกษาครั้งนี้มาเป็นแนวทางในการบริหารงานด้านอื่น ๆ ของทางโรงเรียนต่อไปเพราะจะทำให้โรงเรียนได้รับการพัฒนาครบรอบด้าน

### ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ในโรงเรียนพระปริยัติธรรมที่มีบริบทแตกต่างกัน
2. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการบริหารเพื่อการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและใช้เทคนิควิธีการสอนที่แตกต่างหลากหลาย ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ ของผู้เรียน



## เอกสารอ้างอิง

- เจตนิพัทธ์ ยางกลาง. (2568). การพัฒนากิจกรรมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อส่งเสริมภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของครูผู้สอน โรงเรียนต้นแบบทรูปลูกปัญญา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1. วารสารวิชาการและวิจัย มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ, 15(3), 191-202.
- ทวีป วงศ์ชาติกุล. (2566). การพัฒนารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพะเยา. วารสารวารสารสังคมศาสตร์และวัฒนธรรม, 7(4), 370-388.
- ประภาศรี จดมี. (2565). การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเครือข่ายการเรียนรู้เพื่อมุ่งสู่ การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3. วารสารสิรินธรปริทรรศน์, 23(2), 302-313.
- พนิดา มงคลนาม. (2565). ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง โมเดลเชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติในการใช้แนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC) ในการพัฒนาครูของข้าราชการครู ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร. วารสารพัฒนาเทคนิคศึกษา, 34(122), 65-74.
- พระราชบัญญัติการศึกษาพระปริยัติธรรม พ.ศ. 2562. (2562, 16 เมษายน). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 136 ตอนที่ 50 ก. หน้า 119-134.
- พิศิษฐ์ ตันทวนิช และพนา จินดาศรี. (2561). ความหมายที่แท้จริงของค่า IOC. วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 24(2), 3-12.
- ไพฑูรย์ สีนารัตน์ และคณะ. (2560). การศึกษา 4.0 เป็นยิ่งกว่าการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โรงเรียนวัดปรางค์. (2564). รายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษา (Self-Assessment Report: SAR) ประจำปีการศึกษา 2564. (เอกสารอัดสำเนา). โรงเรียนวัดปรางค์.
- โรงเรียนวัดปรางค์. (2564). รายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษา (Self-Assessment Report: SAR) ประจำปีการศึกษา 2565. (เอกสารอัดสำเนา). โรงเรียนวัดปรางค์.
- โรงเรียนวัดปรางค์. (2564). รายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษา (Self-Assessment Report: SAR) ประจำปีการศึกษา 2566. (เอกสารอัดสำเนา). โรงเรียนวัดปรางค์.
- วีรวัฒน์ โนจา (2567). การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการด้านการจัดการเรียนการสอน โดยใช้หลักนวัตกรรม PLC ของโรงเรียนพระปริยัติธรรม พระชัยยะวงศาพัฒนา อำเภอถ้ำกุ่ม จังหวัดลำพูน. วารสาร มจร.ทริภุชชัยปริทรรศน์, 8(1), 227-241.
- สุวิมล ว่องวาณิช. (2550). การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.



- อิสระ ดีครัน. (2564). แนวทางการส่งเสริมการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ของสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนพบพระ-วาลีย์-รวมไทย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2. วารสารวิชาการนอร์ทเทิร์น, 8(1), 101-114.
- Cronbach, Lee J. (1990). Essentials of psychological testing (5<sup>th</sup> ed.). New York: Harper Collins.
- Ferguson, G.A. (1976). Statistical analysis in psychology & education (4<sup>th</sup> ed.). Tokyo: McGraw-Hill.
- Von der Gracht, H. A. (2012). Consensus measurement in Delphi studies Re-opinion and implications for future quality assurance. Technological Forecasting & Social Change, 79(8), 1525-1536.

